

Her taler vi altså ikke om asylansøgere, som flygter på grund af deres race, tro eller religion, men om nogle, som udelukkende kommer som en slags lykkeriddere til Danmark, og derfor må det være rimeligt, at vi hurtigst muligt får sendt dem tilbage. Alt andet er at gøre grin med flygtningebegrebet. Derfor skal der være mulighed for at frihedsberøve dem.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Vi har søgt at rette op på det af hr. Helge Adam Møller rejste spørgsmål, idet vi stiller to krav ud over de krav, der i øvrigt ligger i § 36, nemlig at frihedsberøvelsen skal være åbenbart påkrævet, og at en eventuel forventning om, at sagen muligvis vil komme ind under hasteproceduren, ikke er tilstrækkeligt.

Så mener vi, at man formentlig nok kan overholde menneskerettighedskonventionen, idet vi så samtidig forudsætter, at det ikke er bestemte nationaliteter, et bestemt køn og en bestemt aldersgruppe, der bliver fængslet.

Men hr. Helge Adam Møller er jo også godt klar over, at antallet af dage, hvorpå denne hasteprocedure gennemføres, er blevet reduceret meget. Hr. Helge Adam Møller har vel også set det sidste nummer af Udlændinge, udgivet af Indenrigsministeriet, hvoraf det fremgår, at der er nogle sager, hvor man har fængslet, og dér var – så vidt jeg husker – den gennemsnitlige behandlingstid 93 dage, og så er der nogle sager, hvor man ikke har fængslet, og dér er den gennemsnitlige periode, hvorefter asylansøjerne sendtes hjem, ganske betydelig kortere.

Jeg ved godt, at der er nogle forklaringer omkring de tal, men det siger i hvert fald mig, at der ikke er nogen speciel anledning til at fængsle folk, hvis man anvender § 34 ordentligt. Man har muligheden for at give folk tilhold om, hvor de skal være henne, og pålægge dem meldeplicht, og så viser det sig, at det godt kan lade sig gøre.

Tom Behnke (FP):

Som det fremgår af betækningsbidraget, har også Fremskridtspartiet tænkt sig at redegøre her ved tredjebehandlingen for de ændringsforslag, der er stillet af et mindretal, nemlig SF og Enhedslisten, og i den forbindelse skal jeg oplyse, at vi ikke kan støtte nogen af de fremsatte ændringsforslag.

Jeg føler imidlertid et vist behov for at dvæle et øjeblik ved specielt ændringsforslag nr. 3,

hvor SF og Enhedslisten foreslår, at man sletter registreringen af fingeraftrykket i de tilfælde, hvor personen rent faktisk får asyl i Danmark.

Det synes vi ikke er nogen god idé. Vi synes ikke, man skal slette det.

Vi synes i virkeligheden, at man skulle beholde fingeraftrykkene i længere tid end de 5 år, der er bestemt i lovforslaget.

Det, vi har savnet igennem hele udvalgsbehandlingen og også under de behandlinger, der har været i salen, er nogle argumenter for, hvorfor man ønsker at beholde dem i 5 år, for det fremgår ingen steder, hvad begrundelsen er. Det ville være interessant, om begrundelsen f.eks. kunne være, at man i nogle tilfælde kommer ud for, at en person, der har fået asyl, på et senere tidspunkt får genoptaget sin sag og måske endda inddraget sit asyl. Det kunne være, at det er derfor, man skal beholde dem; det har vi ikke kunnet få nogle klare svar på.

Jeg synes, det er vigtigt, at Folketinget ved, med hvilken begrundelse man fastsætter reglerne om, at fingeraftrykkene skal opbevares i 5 år – både for dem, der får asyl, og for dem, der ikke får asyl. Det ved vi ikke noget om endnu, og vi ved heller ikke, hvad regeringens hensigter er på området.

Jeg kan sige, at for Fremskridtspartiets vedkommende er der ingen tvivl. Vi ønsker, at der optages fingeraftryk, og det er vores opfattelse, at fingeraftrykkene skal gemmes i mere end 5 år.

Søren Søndergaard (EL):

Vi har været med til at lave en tillægsbetænkning mellem anden og tredje behandling. Man kan så stille spørgsmålet: Var det nødvendigt? Ja, det var det, for præcis samtidig med at vi skulle afgive betænkning mellem første og anden behandling, fik vi fra Indenrigsministeriet en 134 sider lang redegørelse, som skulle argumentere for de forslag, man havde stillet angående fængsling af asylansøgere.

Når man så nærlæste denne redegørelse, kunne man konstatere, at på det tidspunkt, hvor vi fik den i Retsudvalget – altså på det tidspunkt, hvor vi egentlig skulle have afgivet betænkning – manglede der et væsentligt bidrag, nemlig Underenrigsministeriets vurdering af, hvorvidt det her var i strid med internationale konventioner. Den har vi så fået senere, men det, at vigtige papirer reelt først foreligger, efter at der er afgivet betænkning, illustrerer meget godt, med hvilket hastværk man forsøger at presse de her ændringer igennem.